

ningerne til denne Paragraf i Udkastet henvises til Lov af 17de Maj 1873 om Landdistriktets Indlemmelse i Købstæder, da kan denne Henvisning næppe holde Stik, thi denne Lov har sikkert ikke haft Indlemmelser af saa store Landarealer under en Købstad for Øje som dem, hvorom der nu er Tale. Amtsrådet maa derfor henstille, at der rettes en indtrængende Anmodning til Ministeriet om dets Medvirkning til, at der i Tilfælde af, at Indlemmelsen gennemføres, ydes Amtskommunen en passende Erstatning for det Indtægts-tab, som herved vil paaføres den, idet man tør forvente, at der vil blive givet Amtsrådet Adgang til at deltage i de Forhandlinger, som eventuelt herom vil finde Sted". Endelig slutter Amtsrådet med, at det sætter særlig Pris paa, at „de Indlemmelser, om hvilke der i en nærmere Fremtid vil kunne blive Tale, altsaa ikke alene den heromhandlede og Valbys, men ogsaa Sundbyernes Indlemmelse, kunde finde Sted paa een Gang i Stedet for successive, med maaske længere Tids Mellemrum". Dette sidste har Amtsrådet i sin Skrivelse af 11te Februar 1900 med stor Styrke fremhævet. Det siger her, hvad jeg haaber, at den højtærede Formand ogsaa vil tillade mig at oplæse, at „det er af den største Betydning for Amtsrådets hele Økonomi, at alle de Udsondringer fra Amtsrådskredsens Territorium, om hvilke der i alt Fald i en nærmere Fremtid kunde være Tale, foregaa under et, og at man derfor ogsaa nærer det sikre Haab, at Ministeriet vil virke for, at Indlemmelsen under Kjøbenhavn af Brøndshøj Sogn kun foregaa samtidig med de andre lignende Indlemmelser af Dele af Hvidovre Sogn og af Sundbyernes Sogn". Det er Amtsrådet magtpaaliggende, navnlig af Hensyn til Amtsrådskredsens Sygehusforhold, „at faa Klarhed over, hvorledes Amtsrådskredsens territoriale Forhold i en ikke altfor kort Fremtid ville komme til at stille sig, og at have et fast Grundlag at bygge paa ved Afgørelsen af, hvorledes Raadet fremtidig maatte indrette sin Administration, et Grundlag, der ganske vilde svigte, saafremt man var udsat for, at snart en, snart en anden betydelig Del af Amtsrådskredsens Territorium blev løsreven fra samme". Saa slutter endelig Amtsrådet med, at det haaber, at Lovgivningsmagten vil „drage Omsorg for, at Amtsrådet ikke bliver altfor uheldig stillet ved de saaledes paatænkte Ordninger, af hvilke det egentlig kun er Sundbyernes

Udskillelse, der ikke kan ventes at ville bringe Amtskommunen noget Tab".

Det er altsaa meget stærke Ord, og det forekommer mig og mine Medforlagsstillere, at der har været begrundet Opfordring for Amtsrådet til at ønske, at disse Indlemmelseslove følges ad. Det er dertil vi have sigtet ved Ændringsforslaget Nr. 2 til § 22 i det Lovforslag, der nu er under Forhandling. Men ved Siden af har jo Amtsrådet gjort gældende, at skønt der ganske vist ikke ved Brøndshøjs Indlemmelse kan paavises noget bevisligt Tab, bør i det hele og store den samlede Indlemmelse og dens Indvirkning paa hele Kredens Økonomi gøres til Genstand for en samlet Overvejelse, og hvis det virkelig kan paavises, at Amtsrådskredsen vil lide et pekuniært Tab ved Fraskillelsen af $\frac{1}{10}$ af dens Hartkorn, bør et saadant Tab ogsaa være Genstand for Erstatning. Jeg er altsaa for saa vidt ikke ganske enig med den ærede Ordfører i den Bestemmelse, her er foreslaaet af Udvalget i Ændringsforslaget Nr. 1, at Afviklingen af det økonomiske og øvrige Mellemværende mellem Amtsrådskredsen og det øvrige Distrikt ikke ogsaa skulde omfatte en virkelig Erstatning for det pekuniære Tab, der lides ved denne Indlemmelse. Men jeg er enig med den ærede Ordfører om, at Afgørelsen, saaledes som ogsaa Amtsrådet stærkt har holdt paa, ikke udelukkende bør overlades til Ministeren, men bør være Genstand for en nærmere Undersøgelse af alle de deri interesserede Parter, hvorved Amtsrådet faar Lejlighed til at sende en delegeret, der træder sammen med en delegeret fra Kjøbenhavns Kommune og en Formand, udnævnt af Indenrigsministeren. Amtsrådet faar da ogsaa Lejlighed til at fremkomme med de Oplysninger, som det mener at være i Besiddelse af med Hensyn til det Tab, det mener at komme til at lide ved samtlige disse Indlemmelser. Jeg erindrer meget vel, at den højtærede Minister ved 1ste Behandling sagde, at alt overvejet, vilde Amtsrådskredsen ikke komme til at lide noget Tab. Alt dette kan være meget rigtigt; men en nøjere Undersøgelse af hele dette Forhold kan man dog ikke skyde til Side. Det er Meningen med vort Forslag under Nr. 1. Det har i alt Fald været min og mine Medforlagsstilleres Mening. — Ved Ændringsforslag Nr. 2 have vi særlig lagt Vægt paa, at alle disse Indlemmelser skulde foregaa under et, saaledes at det ikke kan være nogen af de interesserede Parter tilladt at